

Magyar szószegés után amerikai áruulás

2024 április 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Az angolszász hatalmaknak is érdekük f?z?dött Magyarország német megszállásához 1944-ben.

II. világháború az egyetemes, benne a magyar történelem valószínűleg legmélyebben kutatott és feltárt, továbbá legszélesebb érdeklődésre számot tartó korszaka. Azt gondolhatnánk, már mindent tudunk az emberiség történetének legtöbb áldozatot követelő világégéséről, de még napjainkban is napvilágra kerülnek újabb és újabb dokumentumok. Legújabbán a hazánk történelmének egyik szégyenbélyegeként emlegetett eseményről, Magyarország német megszállásáról.

Magyarország nyolcvan évvel ezelőtől, napra pontosan 1944. március 19-én lezajlott [megszállásáról](#), illetve annak elzárnyaitól vázlatosan a következő narratíva él a köztudatban: a háborúból való kiugrás reményében a magyar politikai vezetés Kállay Miklós miniszterelnökkel az élen igyekezett minél szorosabbra fűzni a kapcsolatait az angolszász körökkel, amiről azonban a németek is tudomást szereztek, a keleti front közeledtével Hitler levezényelte a már korábban kidolgozott Margarethe hadműveletet, Magyarország megszállásával hazánk teljes hadászati és gazdasági kapacitását a német hadsereg szolgálatába állította, s megkezdte az addig megóvott magyarországi zsidók deportálását. Vita – mi sem természetesebb: átpolitizáltan – inkább Horthy Miklós, tágabban a magyar politikai és katonai elit viselkedésének megítélését övezi. Ennek spektruma a kormányzó tehetetlenségének, alkalmatlanságának hangsúlyozásától egészen a minden felelősség alól való felmentéséig terjed.

A [Rubicon Intézet Volt-e kiút?](#) címmel március 16-án rendezett konferenciáján több neves szakértő elevenítette fel a Magyarország megszállásához vezető eseményeket. A történelmi helyzet, benne Horthy szerepének szakszerű összefoglalásán felül az események háttérének egy eddig kevésbé ismert aspektusa is terítékre került. Borhi László, az Indianai (Bloomington) Egyetem tanára, valamint a Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézetének tudományos tanácsadója

amerikai források kutatása alapján a brit és amerikai érdekek felől nézve elemezte Magyarország megszállását, az ahhoz vezető utat.

Nos, az angolszász hatalmak nem a Kállay Miklóssal kialakított jó kapcsolattól, a magyar politikai elit iránti rokonszenvtől, nem az igazságtalan trianoni békediktátum miatti bűntudattól és nem is a Magyarország demokratikus, nyugatias berendezkedése, jövője felett érzett aggodalomtól vezérelve bátorították a kiugrásról szőtt magyar álmokat. Annál kevésbé, mert nem tudtak alternatívát felkínálni a háború lezárásával szükségszerűen bekövetkező világrenddel, Magyarország szovjet érdekszférába történő elkerülhetetlen betagozódásával szemben.

A szövetségeseket csakis a saját érdekeik vezérelték. Tisztában voltak a nyugati partra szállás kockázatával, azzal, hogy a veszélyes hadi vállalkozás sikere a legprecízebb tervezés és kivitelezés dacára jelentős mértékben azon múlik, hogy Németország mekkora haderőt állomásoztat a partvidéken. Amennyiben tehát Németország haderejének jelentős részét lekötötte Magyarország – valamint az ugyanerre a szerepre szánt Románia és Bulgária – megszállása, az növeli a nyugati hadművelet sikerének esélyét.

Ez eddig persze csupán józan mérlegelés, a terv ennél ördögibb volt.

Előadásában Borhi László felidézte, 1943 őszéig az amerikaiak elfogadták azt a magyar magyarázatot a késedelemre, miszerint ha Magyarország felmondaná a szövetséget Németországgal, akkor a németek bevonulnának, letartóztatnák a demokratikusan megválasztott politikusokat, és deportálnák a magyarországi zsidó lakosságot. Akkor azonban megváltozott a retorika. Churchill és Roosevelttel ugyanis véglegesen megállapodott abban, hogy a második frontot a nyugati partvidéken nyitják meg. (Borhi László azt sem hallgatta el, Kállay Miklós hintapolitikának csúfolt vergődése egy lehetetlen történelmi helyzetben azért volt irreális, mert komolyan sohasem merült fel, hogy a szövetségesek a Balkánon akarnak megnyitni a második frontot.)

1943 őszétől tehát egyértelmű angolszász érdek fűződött Magyarország német megszállásához; hogy azt a magyar kiugrási kísérlet vagy csupán az annak elejét vevő német lépés váltja ki, az már egyre megy.

Az amerikaiak egyenesen adatokat szivárogtattak ki a német titkosszolgálatnak a magyar tervekről ennek érdekében, s a magyar politikai elitet is egyértelmű üzenetekkel instruálták.

„Az amerikaiak azt kommunikálták a magyar félnek, hogy ha Magyarország el akarja kerülni az újabb Trianont, akkor végre kell hajtani a kiugrást. [...] Az Egyesült Államok többé már nem tudja elfogadni azt a magyar érvet, hogy a német megszállás mintegy egymillió magyar zsidó deportálásával járna” – jegyezte meg Borhi László Allen Dulles, az amerikai katonai hírszerzés akkori egyik vezetője, az 1947-ben alapított Központi Hírszerző Ügynökség, a CIA későbbi igazgatója irataira hivatkozva.

Áruulás, zsarolás és cinizmus. Hogyan másként is értelmezhetnénk e mondatokat? Magyarország csupán játékszer volt az ördögi játszmában. Hazánk, személy szerint a kormányzó tehát két alternatíva közül választhatott: német megszállás vagy német megszállás...

Horthy Miklós ennek dacára a Hitlerrel folytatott március 18-i klessheimi megbeszélésen, helyesebben a diktátum közlésekor – csakúgy, mint a korábbi öt alkalommal – meglehetősen hűvösen viselkedett a Führerrel, mi több, először felháborodottan faképnél hagyta Hitlert.

Horthy az ellenszegülésével vagy lemondásával nemhogy az ország szuverenitását, a magyarországi zsidókat, de még a nemzet becsületét sem menthette volna meg. Hiszen még ha kisebbségben is, volt olyan politikai erő Magyarországon – a nyilaskeresztesek –, amely nemhogy akkor, később is örömmel kiszolgált a náci érdekeket és készen állt a politikai hatalom átvételére. Horthy legfeljebb a saját lelkiismeretét menthette volna meg. Akár úgy, ha lemond, akár úgy, ha – Teleki Pált követve – az öngyilkosságba menekül. Ez azonban már végképp nem sorolható a történelmi felelősségvállalás kategóriájába. Ezzel semmit sem oldott volna meg, sőt talán nehezebb helyzetbe taszította volna Magyarországot.

Volt-e kiút? 1944 márciusában, sőt ezek szerint már 1943 őszén – semmiképpen.

És korábban? Teleki Pál már 1941 tavaszán jól látta, hogy Németország mindenképpen elveszti a háborút és ha Jugoszlávia megtámadásával Magyarország feladja ingatag semlegességét, és Németország oldalán belép a háborúba, akkor annak végén elkerülhetetlenül betagozódik a szovjet érdekszférába. Teleki persze nem csupán a kínzó történelmi dilemma hatására [menekült az öngyilkosságba](#), édesanyja és a felesége menthetetlen, továbbá saját egyre romló egészségügyi állapota is rombolta a kedélyét. Tettének indoklásaként mégis a magyar szószegést jelölte meg. Azt persze maga sem gondolhatta, hogy a Horthynak írt – a korábbi kételyeket eloszlatva [Ablonczy Balázs 2016-os elemzésében](#) hitelesnek minősített – búcsúlevelével a marxista történetírásnak szolgáltatt majd muníciót. Annál inkább, mert e történelmi dokumentum hiteles, szó szerinti forrása csupán 1959-ben került nyilvánosságra, s a közismert önvád, a „legpocsékabb nemzet” látszólag tökéletesen rímelt az utolsó csatlós klisére.

A kommunisták mindvégig a nemzeti önbecsülésünk lerombolásán fáradoztak. Az amerikaiak pedig annak felpiszkálásával akarták a saját céljaikat elérni. Végül soron mindkettő a nagyhatalmi érdek megnyilvánulása. Más történelmi helyzetben, sőt ritve, de a lényegét, a végeredményt tekintve ugyanez ismétlődött meg 1956-ban.

Mi következhet ebből? Mi más, mint hogy Magyarországnak a maga útját kell járni. Csak hát egyedül, szövetségesek híján ez kivitelezhetetlen. Magyarország a II. világháborúban és 1956-ban is magára maradt, senkivel sem számíthatott segítségre. Ráadásul a szövetségeseket is körültekintően kell megválogatni, mert a nagyhatalmi érdekek hálójában az ország menthetetlenül kiszolgáltatottá válik. Határozott kiállás a hagyományainkban és az európai értékekben gyökerező érdekeinkért, széles körű kapcsolatok, aktív közép-európai politika. Ez a történelmi lecke.

Fontos az önvizsgálat, de senki se ragaszthassa ránk a bélyeget, mert nem vagyunk a legpocsékabb nemzet.

Novák Miklós - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
